

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:57	7:16	אלעד
8:58	7:05	בית שמש
8:57	7:23	בני ברק
8:58	7:19	חיפה
8:56	7:16	טבריה
8:56	7:03	יבנאל
8:55	7:07	ירושלים
8:56	7:14	מודיעין עילית
8:57	7:14	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 37 (705)

פרשת נשא, י"א סיון, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק א'

שיעורים כסדרן: נ"ך: יחזקאל כ"ו-כ"ז | בבלי: שבועות ל"ז | ירושלמי: יבמות ס"ו | תוספתא: בבא קמא י' | רמב"ם: רוצח ושמירת הנפש ד'

מוהרא"ש מספר

מקשיבים לי?

המתנה היפה ביותר והיקרה ביותר שקבלנו מרבנו היא ענין ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, שייספר להשם יתברך כל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות כדבר איש אל רעהו. רבנו אומר שהדבור אל השם יתברך זה הדבור הכי גדול שאדם יכול לעשות, זה גדול יותר וחשוב יותר מהלל, ובגלל זה היצר הרע מניח עצמו על זה כל כך חזק, הוא מנסה בכל האמצעים לגרם שיהודי לא ידבר אל השם יתברך, הוא רוצה לגרם לאדם חלישות הדעת, להטעות את האדם שהקדוש ברוך הוא לא מקשיב לו והוא לא צריך אותו.

רבנו ספר (שבחי תר"ן אות י', י"ב) איך שהוא זכה למה שזכה על ידי שהרגיל את עצמו עוד בימי קטנותו, ליחד לעצמו מקום פנוי שאין שם בגי' אדם, ופרש את כל שיחתו וכל אשר עם לבבו <<<<

מילה של התחזקות

כולם נאנחים בימים אלו על פרנסה, כולם בוכים 'מה יהיה פה? הפרנסה קשה מאוד' וכו' וכו'.

דע לה, בכל הימים ובכל הזמנים צועקים שפעם היה טוב, פעם יכלו להרויח כסף, פעם יכלו למכור ולהרויח, וגם בעוד כמה שנים יבבו שפעם - הפונה להיום - היו זמנים טובים, הרויחו וכו' וכו'.

עצה אחת יש, לבקש מהשם יתברך בשפה פשוטה, כמו שמשוחחים עם חבר: "רבנו של עולם תן לי שפע, תן לי פרנסה, תן לי כח ומח שאוכל להביא פרנסה לאשתי וילדי. רבנו של עולם אני חוזר בתשובה, אני מתחיל מעכשו להיות יהודי בשר, אני כבר אהיה טוב, תמחל לי ותן לי שפע".

(עצתו אמונה בהר בחקותי תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

יברך ה' וישמרד. אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה יא, ה) יברך ה', במקומו, (במדבר רבה יב, ג), וישמרד, מן המזיקין.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ח), היה ראוי, שכל בר ישראל יהיה לו ממון, אך יש מדה אחת שמפסדת ומאבדת מהם הממון, והיא מדה רעה ומגנה, שקשה מאד להנצל ממנה, ואפילו אם ירצה אחד להנצל ממנה, ובפרט בשביל תאות הממון, כדי שלא תפסיד לו את הממון, עם כל זאת המדה הרעה הזאת מתגברת עליו בילדותו ובקטנותו, ועל ידי זה מפסדת ממנו הממון, שהיה ראוי שיהיה לו.

והמדה הרעה ההיא היא מדת הפעס, כעס וכסף מגיעים מאותו מקום, כשכועסים, מתרגזים, על ידי כך מאבדים את הממון. כשהיצר הרע רואה שצריך לרדת עכשו השפעות ממון לאדם, הוא מביא עליו נסיון של כעס, ואם האדם נכשל, הוא כועס, הוא מאבד את ממונו. כי כשאדם כועס הוא בורא מזיקים, שמצערם אותו ומזיקים לממונו.

זה הפרוש של הפסוק, "יברך ה' במקומו" אבל עדין צריכים "וישמרד מן המזיקין", שהאדם לא יכעס, כך יהיה לו הרבה כסף.

אם אתה רוצה לצאת מהמדה הרעה של כעס תבקש מהשם יתברך שיציל אותך מפעס, שלא תאבד את האמונה שלך; כשאדם חי עם אמונה בהשם יתברך הוא לא כועס כשלא הולך לו כמו שהוא רוצה, כשאדם כועס סימן שחסר לו אמונה. לכן אומרים חכמינו זכרונם לברכה (שבת קה): "המקרה בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו, יהיה בעיניך כעובד עבודה זרה"; כי כשאדם כועס הוא מראה שהוא לא מאמין בהשם יתברך, כי כשיש לאדם אמונה בהשם יתברך - הוא מאמין ששום דבר לא קורה מעצמו, אזי אפילו כשלא הולך לו כמו שהוא רוצה הוא יודע שהכל זה מהשם יתברך שמנסה אותו.

תבקש בכל יום את התפילה המצרפת; לא פעם אחת ביום אלא כמה פעמים ביום תבקש מהשם יתברך שיציל אותך מפעס, כך יהיה לך קל יותר להתגבר על הנסיון הזה:

"רבנו של עולם, אבא יקר, אבא מסור, תעזר לי ושמר עלי שלא אגיע לידי כעס, שלא אתרגז, ואם חס ושלום אכעס שלא אעשה דברים שאסור לעשות, שאוכל להתגבר על היצר הרע שלי ואהפך את הפעס לרחמים, במקום לכעוס שארחם על כל אחד; תעזר לי שלא אגיע לעברה של: "ולא יהיה בי אל זר, ולא אשתחנה לאל נכר", כי כשכועסים עוברים על זה כי זה כאילו עובד עבודה זרה.

רבנו של עולם! אתה הרי יודע כמה קשה לשבר את המדה הרעה של כעס כי ברגע שמתחיל לבער בי הפעס חס ושלום, אני מאבד עשתונות לגמרי ואני לא יכול להשתלט על עצמי; אבקש ממך אבא יקר תרחם עלי, תעזר לי שמהיום לא אכעס יותר, שלא יהיה לי אכפת, שאתנהג טוב אל כל אחד מעתה ועד עולם, אמן סלה".

(זאת התורה נשא ג' - עצתו אמונה ואיתחנן תשע"ט)

האם זה נחשב לימוד?

בצורת ה' יתבדך

יום ד' פרשת במדבר, ראש חודש סיון, מ"ה לעמר, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריד שאתה לומד בהתמדה את התורה הקדושה על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, שאמר לנו ללמוד בסדרן ובזריזות, לא לדקדק ולא לעמוד על מקום אחד, וכך זוכים ללמוד ולהבין ולסיים את כל התורה כולה (כמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו), כבר זכית ללמוד ששה סדרי משנה תשע פעמים ויש לה גם שיעור בתלמוד בבלי, סימנת מסכת ערובין; מי שטועם את הטעם של דרך הלמוד של רבנו – נהיה כל כך דבוק לזה, כבר לא רוצים כלום, רוצים רק ללמוד תורה.

מה שאתה אומר שיש לה יותר רגש בסדר דרך הלמוד מאשר בשעורים אצלך בישיבה; זו לא בעיה, תזהר להתנהג בדרך ארץ למגידי השיעורים ולמשיגיהם שלך, אל תתחצף, כך לא יפריעו לך, ירשו לך ללכת בדרךך ותוכל ללמוד בדרך המתוקה שרבנו ז"ל נתן לנו.

תזהר לא להכנס לוויכוחים עם אף אחד, כי כל אלו שנכנסים בוויכוחים, מתוכחים 'האם זה כן נקרא ללמוד, זה לא נקרא ללמוד' – הם עוזבים את הדרך הקדושה, ואם עוזבים את דרך הלמוד, אין שמירה נגד הנסיונות הקשים. מה שבאזני שמעתי, כשהייתי עכשו בארץ ישראל בל"ג בעמר מבחורים יקרים שפעם היו להם רגש בדרך הלמוד, היתה להם שמירה, וכשהם הקשיבו ללצנות הם עזבו את זה, ומסכנים לאיזה עבירות מרות הם נפלו, מבחוץ הם נראים כמו בחורים חסידיים עם לבוש חסידי, ורק הקדוש ברוך הוא יודע מה הם עושים רחמנא לצלן, על כן אל תתוכח עם אף אחד. מוהר"א ש' כבר כותב בצוואה (צוואת מוהר"א ש', אות יא): " וכשתגיעו לעולם האמת אז תוכחו צדקת "סדר דרך הלמוד" של רבנו ז"ל. וצל כן, מה ולמה לכם להתנפח?! טעמו וראו כי טוב ה'! הרגילו עצמכם לזה, ואז תראו ותרגישו כל מיני טעמים בחיכם, כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא - חיות גשמי וחיות רוחני, אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עקר הלמוד הוא רק לעשות רצונו יתבדך, ולומד על מנת לקים מצוותיו יתבדך, ולעשות נחת רוח לו יתבדך, ואז כל הלמוד שלו הוא רק למען השם יתבדך לשמה דקא, ולא לשם שום בריה שבעולם, להקראות רב או למדן צדיק ומקביל, אלא לומד בתמימות ופשיטות לפניו יתבדך, אשר אין ערוך לכונה זו. אקוה שתצייתו אותי בזה, ולא תתחרטו כלל, לא בזה ולא בבא".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים. חודש טוב.

אליו יתבדך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, והיה חזק בזה מאד מאד.

ואף שבתחלה היה נדמה לו שאף אחד לא שומע בקולו ואין מסתכלים עליו, וכאלו לריק יגיעו וטרחתו, עם כל זאת חזק את עצמו בכל מיני התחזקות, והרבה לדבר עמו יתבדך בתמימות ובפשיטות גמורה, עד שנתגלה לו, שרק זו הדרך היחידה להכנס אליו יתבדך, ובסוף ימיו אמר רבנו ז"ל, אם היה יודע בימי קטנותו למה יכולים להגיע עלידי תפלה והתבודדות, לא היה מסגף כל כך את גופו בתעניות ובסגופים, אלא היה רק מתבודד עמו יתבדך כל היום, ופעם אחת אמר רבנו ז"ל, שאם היה יודע בימי נערותו מעלת התפלה וההתבודדות, כפי שיודע עכשו, אזי היה מתמיד כל כך בעבודה הקדושה הזו, עד שמה שעשה בשנה היה עושה ביום אחד. וזהו המתנה היפה ביותר שקבלנו מרבנו ז"ל, כי תכף ומיד כשנכנס בעצמנו ידיעות אלו והתחזקות זו, הינו שרבנו ז"ל בעצמו לא זכה להגיע אל מה שהגיע רק עלידי תפלה והתבודדות, וכן גם עליו עברו מחשבות כאלו, כאלו אין שומעים לו, וכאלו לא צריכים אותו וכו', עם כל זאת חזק את עצמו בעקשנות גדולה עד מאד לשבת במקום פנוי, במקום שאין שם בגי'אדם, ולדבר עמו יתבדך כאשר ידבר איש אל רעהו, ובכה והתפלל אליו יתבדך, שיחוס וירחם עליו, שיזכה להתקרב אליו יתבדך, ובידיעות אלו נזכה גם כן לחקות את רבנו ז"ל, ונלך בדרךיו הקדושות.

כל היום התבודדות?

האמת היא שרבנו אמר (לקוטי מוהר"ן ח"ב סימן צ"ו) שהוא רוצה שאנשיו ידברו כל היום אל השם יתבדך. אבל זה בלתי אפשרי, איך אדם יכול לדבר להשם יתבדך כל היום? יש עוד הרבה דברים אחרים שצריכים לעשות במשך היום, אדם צריך לאכל, לשתות, ללמד, להתפלל, והוא גם צריך לעסוק בפניסיה, איך אפשר להגיד שצריכים לדבר כל היום אל השם יתבדך?

אלא האמת היא שלא שצריכים לשבת כל היום מבדל מאנשים ולדבר אל השם יתבדך, אפשר להמשיך לעשות כל מה שעושים במשך היום, אלא כל מה שעושים שיעשו עם השם יתבדך. כשקמים בבקר ואומרים מודה אני, צריכים מיד לבקש מהשם יתבדך: "השם תעזר לי שהיום הזה יהיה יום נעים וטוב, תציל אותי ואת אשתי וילדי מכל רע, תעזר לי שאוכל להספיק היום הרבה דברים טובים, הרבה מצוות ומעשים טובים", וכן הלאה. וכך במשך היום, כל דבר שעושים, שיעשו רק עם השם יתבדך. כל דבר שעושים מבקשים מהשם יתבדך שיצליחו בזה. עד שהולכים לישון, מבקשים מהשם יתבדך שילכו לישון בריאים וקומו בריאים, וכן הלאה, כך יכולים לקים מה שרבנו אמר, שידברו כל היום אל השם יתבדך.

שעה התבודדות?

רואים בחיי היום יום כשאדם נגש לחברו ואומר לו: "אני רוצה לדבר אתך שעה", החבר יגיד לו: "אין לי כל כך הרבה זמן לדבר אתך", אבל אם יתחילו לדבר בלי זמן מגבל, אזי השיחה יכול להמשך אפילו כמה שעות. זהו למוד עצום עבורנו גם כשזה מגיע לדבר אל השם יתבדך, כשאדם מחליט שהוא הולך לדבר אל השם יתבדך שעה, בדרך כלל לא יהיה לו סבלנות לדבר בכלל, אבל כשמתחילים לדבר כמה דבורים אל השם יתבדך, זה כן יכול להמשך יותר זמן, ואפילו אם הוא מדבר רק כמה מלים זה גם חשוב מאד אצל השם יתבדך, כל מלה שמדברים אל השם יתבדך זו הצלחה אדירה שאי אפשר לתאר בכלל.

האמת היא כי כשמתרגלים לדבר ולבקש מהשם יתבדך על כל צעד ושעל שעושים, אזי מהדבורים הקצרים שמדברים פה ושם, יתאספו במשך היום שעה, ואפילו יותר, שדברו אל השם יתבדך.

כל פלו רוחניות

ברגע שמשיחים את הלב להשם יתבדך על כל דבר, אזי כל החיים הופכים להיות כל פלו רוחניות, כל פלו אלקות. כי אפילו על הדברים הגשמיים משוחחים עם השם יתבדך, כל החיים הופכים להיות כל פלו רוחניות. אדם כזה לא ירגיש אף פעם שהוא לבד, או שהוא לא במקום שלו, כי איפה שהוא נמצא, בכל מצב שהוא, הוא יודע שהקדוש ברוך הוא אתו, והוא יספר הכל להשם יתבדך.

כשיעלו לעולם הבא יתחרטו אם לא דברו אל השם יתבדך, "הרי היה לי כל כך הרבה זמן פנוי, כאן הלכתי ברחוב, פה הייתי צריך להמתין למישהו, הרי בזמן הזה הייתי יכול לחטף כמה דבורים אל השם יתבדך", כל תפלה קטנה שמדברים אל השם יתבדך זו הצלחה אדירה לאדם, שאי אפשר לתאר בכלל, והאדם מתרשל בזה, רק בגלל שהוא חושב שזה חשוב רק אם מדברים שיחה ארפה אל השם יתבדך. אשרי האדם שיש לו שכל והוא מנצל את הזמן, הוא חוטף בכל יום לדבר לפחות כמה דבורים אל השם יתבדך, בודאי יהיה לו טוב בזה ובבא.

מה אחשב תחת החפה?

... שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראיתי שמוה"רא"ש כותב שצריכים לשמור מאד על המחשבה, בפרט חתן שעומד תחת החפה.

לצערי נכשלתי הרבה בהסתכלות בדברים נוראים שאסור להסתכל, אני מפחד שבדייק בזמן הנעלה תחת החפה, כשאני צריך עוד יותר לשמור על המחשבה, דוקא אז יתגברו עלי המחשבות הרעות; מה אני יכול לעשות בענין?

ישר כח

... תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת במדבר, ראש חודש סיון, מ"ה לעמר, שנת ה'תשפ"ה

יקירי אהובי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

ראשית דע לך שיום החפה הוא יום מאד קדוש, זוכים למחילת עוונות. מוה"רא"ש אומר בשם הצדיק הקדוש הרב מראפשיץ זכותו יגן עלינו (קונטרס יום הנשואין, סימן א), יום החפה הוא יום כל כך קדוש, החתן והפלה היו יכולים לפעל דברים גדולים לעצמם ולכלם, רק חבל שנתנו את זה לילדים קטנים.

מאד אבקש ממך שלא תהיה עסוק עם העבר שלך יומם ולילה, פעם אחת ביום תקבע לך זמן שאתה חוזר בתשובה, וכל היום תהיה רק בשמחה; בנדיא עכשו כשאאתה עומד להתחתן, אתה עומד לזכות להשראת השכינה - תהיה רק בשמחה. כפי שרבנו אמר פעם לחתן מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (פתובות יז): "כיצד מרדקדין לפני הפלה", רבנו הסביר לו את זה: "כיצד מרדקדין ומדלגין על מה שהיה לפני הפלה, הינו לפני החתונה", צריכים לדלג על מה שהיה לפני החתונה; כלומר, חתן צריך לשפח את כל עברו ולהתחיל מחדש (ת"י מוה"ר, סימן תקפז).

תחת החפה תבקש על דורות כשרים ובריאים ועל עם ישראל. כשעוסקים בהודאה ובקשה - אין זמן למחשבות לא טובות. רבנו אומר (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן רלג): "הפלה שאי אפשר בשום אופן בעולם שיהיו שני מחשבות ביחד בפעם אחד, על בן בקל יכולין לגרש מחשבות רעות רק בשב ואל תעשה, דהינו שלא לחשב אותו המחשבה, רק לחשב איזה מחשבה אחרת בתורה או עבודה, או אפלו משא ומתן, כי אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן", קל מאד לא לחשב מחשבות רעות על ידי שאדם מכניס בעצמו מחשבה טובה, הוא חושב על תורה, תפילה או אפילו על עסקים, כך המחשבה הרעה מסתלקת מאליה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.
חודש טוב.

(עצתו אמונה במדבר תשפ"ה)

תרצט.

שבת קדוש פרשת חקת: בסעודה שלישית אמר רבנו ז"ל תורה על פי מאמרם ז"ל (נדה כד:): אבא שאול אומר, קובר מתים הייתי בלקוטי מוה"ר"ן (חלק א', סימן נה).

ונתגלגל עליי אברך אחד, שדבר אז עם רבנו ז"ל מענין, שסיים אז מסכת נדה. ודבר מעין הרע והזכיר אז את המאמר: "אבא שאול אומר". ורבנו ז"ל שאל אותו: "מפני מה קש'ש לאדם עין הרע, מנהק ופוער פיו, דהינו גענעצן?" (פהוק) ועוד דבר עמו רבנו ז"ל כמה ענינים, עד שבסעודה שלישית אמר אז כל התורה הנוראה והנפלאה הנ"ל המדברת מרע עין וכו', וכן מדברת מפרשת השבוע פרה אדמה, עין שם.

תש.

אחר כך נסע רבנו ז"ל מעיר ואסלב אל עיר בראדי. ובאמצע הדרך עמד בכמה עירות: בעיר דובנא וכו'. וכשהגיע לעיר ראדוויל, באו אליו כמה עגלות עם נשים, שבאו בשביל להשתדף עמו. ואמר רבנו ז"ל, שכולם היו זווים שלו.

ואמר, שכל איש יש לו כמה וכמה זווים, רק יש בזה כמה בחינות שונות וענינים נפלאים, כי מכל הדבורים שמדברים בעניני השדוכים - ארבעליפי שאינם נגמרים, זה בעצמו בחינת זיווג ושווה. ולפעמים יושבים בני אדם בבתיהם ואומרים, שראוי, שזה ישא את זאת - ועל ידיה נגמר בחינת הזיווג של זה האיש עם אותה האשה. ולפעמים באים שדוכים ומדברים השדוף, אבל אינו נגמר - וגם זה בחינת זיווג יתור מהראשון. ולפעמים נוסעים לעשות השדוף ובעת הגמר נפרדים מאיזו סבה. ולפעמים נגמר השדוף, ואחר כך מפסידין הקשר של תנאים. ולפעמים באין לידי נשואין, ואחר כך בסמוך נעשה גט ביניהם. ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן. וכיוצא בזה כמה בחינות, שיש בעניני השדוכים והזווים, שאינם נגמרים אחר כך. אבל כלם הם בחינת זווים שלו, כי כל אחד יש לו כמה זווים, רק שאצל זה נגמר איזה זיווג שלו עליי איזה דבור דבור בעלמא, שמדברים מזה השדוף, ולפעמים - עליי איזה דבור יתור או עליי איזו התקשרות או נסיעה או עבדא בשביל השדוף לפי שעה.

וזה הדבר נפלא ונורא, שלא נשמע כזאת, שהדבור בעלמא, שמדברים מהשדוף - זה בעצמו הוא בחינת שדוף. ועין בספר המדות (חלק ב', אות חתן, סימן ז'), שהדבור בעצמו. מהשדוף עושה רשם בו ובה, עין שם.

תשא.

אחר כך החליף רבנו ז"ל בגדי ומהלכש עצמו בלבוש כזה, שלא יכירו אותו מי הוא. ולא נסע עמו רק רבי שמואל מטעפליק, אשר רק הוא נשאר עם רבנו ז"ל כל הזמן. והזהיר אותו רבנו ז"ל, שכלל יגלה אותו לשום בריה שבעולם.

התחילו לנסע לעיר בראד. וכשהגיעו סמוך להעיר, באו כל העיר לקראתו. ובאמת הם לא נתפנו כלל לכבודו, כי לא היו יודעים ממנו כלל, רק ממילא נדפן כך מהשם יתברך, שסבב סבות, שנתעוררו כל בני העיר לצאת ולחכות על מישהו, ובתוך כך בא רבנו ז"ל.

ואמר רבנו ז"ל: "אני שומע קול הצעקה של תאוותיהם, שהם מתאנים וצועקים ממון ונאוף", שהיתה צעקה גדולה מתאוותיהם.

תשוב.

כשנכנס רבנו ז"ל אל תוך העיר, התחיל לבקר כמעט בכל הבתים. ובכל בית היו לו אמתלאות וסבות אחרות, עד שבכל בית היה נחת להם כניסתו ולא היה קשה להם כלל. ובכל בית קרא לעצמו שם אחר [בבית אחד קרא את עצמו אייזיק. והשם אייזיק עלה על פלגה. ואמר פעם אחת רבנו ז"ל בשעה שספר מנסיעתו לעיר בראד בזה הלשון: "און פאר וואס האב איך מיד גערופן אייזיק? איז גאר איין אנדער ענין (ולמה קראתי לעצמי אייזיק? - זה ענין אחר לגמרי).

והסביר רבי אברהם ברבי נחמן, כי כל אייזיק נקרא גם כן יצחק, ופחד יצחק זה ראש השנה. ורבנו ז"ל אמר, כי כל ענין שלו הוא רק ראש השנה ודו"ק.

תשג.

בין הבתים שנקנס רבנו ז"ל, היה בית אחד, שהדלת היתה פתוחה. ורבנו ז"ל נקנס בחדר הראשון ולא מצא שם שום אדם ונקנס בחדר השני וגם לא מצא שם שום אדם, עד שנקנס אל חדר אחד ומצא שם איש ואשה משחקים במשחק השחמט.

והסתכל רבנו ז"ל על האיש מאד ואחר כך יצא מהבית והתחיל לילך בנריותו. ותקף ימיו קם האיש ונמשך אחר רבנו ז"ל והתחיל לרוץ אחר רבנו ז"ל.

ורבנו ז"ל רץ בנריותו יותר, עד שהגיע אל סוף העיר. שם נגש האיש אל רבנו ז"ל ודבר עמו הרבה.

וספר רבי שמואל מטעפליק, שהיה שם בשעת מעשה, מה שדבר עם רבנו ז"ל, זה לא שמעתי, אף ראיתי שני נחילים של דמעות יורדים מעיניו (צוויי ריטשקעס טרען רינען פון זיינע אויגן).

וכשגמר הלך האיש מרבנו ז"ל. ורבנו ז"ל חזר ובקר עוד כמה בתים.

תשד.

אחר כך נקנס רבנו ז"ל אל בית אחד. וישבו שם אשה ובתה ודברו ביניהם אודות שדוקים. וכשאף נקנס רבנו ז"ל אל ביתם, אמרה הבת לאמה: "באברהן קנה הייתי מענינת!" (אט אזא אינגערמאן וואלט איך געוואלט).

ורבנו ז"ל נקנס בחדר פנימה, ששם ישב הבעל, שהיה עשיר גדול, רבי יחזקאל טראכטינבערג היה שמו. ושאף את רבנו ז"ל: "מאין אתם?" והשיב: "מברסלב". ולא ידע היכן ברסלב. ואמר לו רבנו ז"ל: "סמוך לטולטשין. וידע, כי מעיר טולטשין שמע.

ואמר לו רבנו ז"ל, שרוצה לשדך את עצמו ולשאף את בתו והוא מבטיח לה סף גדול בעבור כתובתה שלש מאות רענדלאך.

והסכים רבי יחזקאל לתקדמו, והוא כנגדו הבטיח סכום גדול לנזונגא, ונגמר השדוך.

ויצא רבנו ז"ל ודבר עם הבת והתנה עמה וכו', והסכימה. ורצה רבנו, שהתתנה תהיה לא יאחר מחצי חדש אב.

תשה.

אחר כך נסע חזרה אל ביתו אל עיר ברסלב. ועל הדרך באה עליו חולאת קבדה מחלת השעול, (שקורין הוסט קראנקייט). ותקדמינו שנתן השעול הראשון, אמר לו שמואל מטעפליק: "אני ידע שאני הולך להסתלק!" והתחיל לדבר מהסתלקותו, ונקהל רבי שמואל מאד מאד.

תשו.

יום ד' לסדר משותמסעי, כ"ד בתמוז: הגיע רבנו ז"ל חזרה אל עיר ברסלב והחולאת שלו הלכה והתגברה עד מאד.

ותקדמינו נאספו אצלו אנשי שלומנו, ודבר עמהם הרבה מענין החולאת שלו ושהוא מסכן מאד. ורצה לכל אנשי שלומנו, שיתפללו בעבורו. ואמר, שהוא יסתלק.

ואנשי שלומנו הצטרפו מדבריו מאד מאד. ואמר אז, שיש עליו פחדים גדולים. ואמר, שהיה צריך שהיה אצלו ששים גבורים, כמו שהיו להבעל שמיטוב ז"ל. ודבר הרבה בענין זה, שנשמת הבעל שמיטוב לא רצתה לירד אל זה העולם מרוב פחד הקלפות וכו', אלא שיתנו לה למגן ולמחסה ששים גבורים, הינו ששים נשמות צדיקים, שהיו סביבו. וכן היה, שזכה הבעל שמיטוב ז"ל, כי היו לו ששים תלמידים גאונים וצדיקים מפלגים עד מאד.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

שמחה גדולה בקרב אנשי שלומנו בקבלת התורה

שמחה אדירה שורה בקרב אנשי שלומנו על כך שזכינו לקבל את התורה מחדש בחג השבועות זה. שוב נתמלאים התחדשות בשמחה יתירה שאנו זוכים להיות מהעם הנבחר, ואנו זוכים לעשות את רצון השם יתברך.

ראש הישיבה כותב במכתבו: בליל שבועות אמרנו יחד את התיקון, בקול רם, פסוק בפסוק, כמו כן שרנו ניגונים שמחים, היתה שמחה גדולה, רקדנו ושרנו, להודות ולהלל את השי"ת שאנו יהודים ולא גויים, כמו כן בתרי"ג מצוות, נתנו שבח והודאה להקב"ה על כל מצוה שאנו זוכים לקיים, כולנו הכרזנו בקול: תודה לך השי"ת שאנו מקיימים מצוות פריה ורביה, תודה לך השי"ת שאנו מקיימים מצוות ברית מילה, תודה לך השי"ת שאנו מקיימים את המצווה ולא אוכלים גיד הנשה, וכן הלאה.

כשקוראים את התרי"ג מצוות רואים שכמעט את כל המצוות זוכה כל אחד ואחד לקיים, ורק בכמה מצוות בודדות אנו מתמודדים עם היצר, ואנחנו נמשיך לעבוד עליהם ונבקש מהקב"ה שזוכה לקיימם כראוי בשלימות, אבל באותו זמן לא נשכח לשמוע על כל המצוות שאנו כן זוכים לקיים.

ראש הישיבה כותב: העיקר תהיה שמח שאתה יהודי ולא גוי, משמחה זו אי אפשר ליפול, הרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו מביא בספרו פרי צדיק מעשה פלא [חג השבועות אות י"ג], שהרה"ק הקדושת לוי מבארדיטשוב זי"ע היה נוהג לומר בכל בוקר את 'ברכות השחר' בקול רם, בוקר אחד הוא החסיר את הברכה שלא עשני גוי, ניגש אחד המתפללים אל הצדיק ואמר: רבי, שכחתם לברך ברכת שלא עשני גוי. אמר לו הצדיק, אני כבר בירכתי היום ברכה זו, כי כשקמתי בבוקר, הייתי כל כך שבור בקרבי, ולא מצאתי שום דבר להחיות את נפשי, עד שהתבוננתי 'הרי אני יהודי, אני לא גוי', ומרוב שמחה לא הצלחתי להתאפק, והכרזתי בקול: ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם שלא עשני גוי. והחיות את נפשי.

להיות בשמחה זה עבודה קשה מאוד, מוהרא"ש אומר שיותר קל לצום משבת לשבת מאשר להיות בשמחה, והדרך היחידה להיות בשמחה היא על ידי תפילה, כשמבקשים מהקב"ה, ולכן תבקש: רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה להיות שמח, תעזור לי שיהיה לי אמונה חזקה שאזכור שאין כלום מבלעדיך, דומם צומח חי מדבר, הכל זה אתה.

אף שלב נשבר זה דבר מאוד חשוב אצל הקב"ה, בכל זאת צריך מאוד להיזהר לא ליפול ח"ו לעצבות ולמרה שחורה, יהודי יכול לחשוב שמי שמסתובב כל היום בשברון לב על מצבו ומעשיו הרעים, זה דבר טוב, והוא לא קולט שהיצר הרע משחק איתו, כי הוא רוצה להפיל אותו ליאוש, כדי שכבר לא יגדל לצדיק. רבינו לימד אותנו, שכל אחד צריך להתבודד שעה מסוימת ביום, ואז ישיח את לבו אל ד', ויעשה תשובה על כל מעשיו הרעים שעשה, ויספר להקב"ה את כל מה שעשה שלא כהוגן, אבל שאר כל היום יהיה בשמחה, לשמוח שאנו יהודים, לשמוח עם המצוות שעושים, לשמוח עם זה שאנו מאמינים בהשם יתברך, לשמוח עם הזקן והפיאות, עם שמירת שבת ויום טוב, עם שמירת כשרות, עם נישוק המזווה, עם עשיית ברכות, עם הטלית והתפילין, עם תפילות שלש פעמים ביום, וכך הלאה עם כל הדברים הטובים שזוכים לתפוס במשך היום.

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבות
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המיסדים
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12